

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4T/142/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118012467
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Mačura
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118012467.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Mačuru a prísediacich Petra Troščáka a Verony Bebkovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8. januára 2019 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná:

E. C., nar. XX. XX. XXXX R. J., trvale bytom S.,
t. č. v ÚVV a ÚVTOS H.,

je vinná, že

1. dňa 21.06.2018 v čase približne o 14:00 hod., v meste H. F. K.. E. v podchode železničnej stanice využila nepozornosť R. O., ktorému zo zadného vrečka nohavíc odcudzila čiernu plátenú peňaženku s obsahom finančnej hotovosti 65.- Eur a osobné doklady vydané na meno poškodeného, čím svojím konaním spôsobila R. O. škodu vo výške 110,- EUR,

2. dňa 08.10.2018 v čase okolo 12:00 hod., R. E. H. F. K.. E., počas jazdy vo vozidle mestskej hromadnej dopravy využila nepozornosť E. B., nar. XX.XX.XXXX, ako osoby, ktorá svojim zovňajškom vykazovala znaky osoby vyššieho veku, najmä farbou vlasov, rýchlosťou chôdze vzhľadom na to, že pomáhala pri pohybe ďalšej osobe vo veku vyše 80 rokov, pričom sa jej táto osoba zdala ako ľahšia korisť, a ktorej počas jazdy v uvedenom vozidle odcudzila z koženej úplne neuzatvorenej kabelky, ktorú mala poškodená pri sebe, červené kožené puzdro s obsahom mobilného telefónu zn. U. a osobné doklady vydané na meno poškodenej, čím svojím konaním spôsobila E. B. škodu vo výške 120,- Eur,

pričom obvinená E. C. bola za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Prešov č. k. 33T/29/2016-44 zo dňa 31.05.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. 11. 2016,

teda

v bode 1 rozsudku

- prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila, čin spáchala na veci, ktorú mal iný pri sebe, bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená,

v bode 2 rozsudku

- prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila, čin spáchala na veci, ktorú mal iný pri sebe, bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania - na chránenej osobe,

čím spáchala

v bode 1 rozsudku

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona,

v bode 2 rozsudku

- zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona.

Z a t o j e j s ú d u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona v spojení s § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona a v spojení s § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (piatich) rokov a 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ju pre výkon uloženého trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaväzuje obžalovanú E. C., nar. XX. X. XXXX R. J., aby nahradila poškodenej E. B., nar. X. X. XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, H. škodu vo výške 120,- EUR.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov podala dňa 20.12.2018 obžalobu sp. zn. 2Pv/598/18 na E. C. pre zločin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. f/ Trestného zákona v súbehu s prečinom krádež podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaná sa na hlavnom pojednávaní ku spáchaniu skutku uvedenom v bode I obžaloby, ktorý jej bol kladený za vinu priznala v celom rozsahu a podľa § 257 ods. 1-3 Tr. por. vyhlásila, že je vinná zo skutku kladenému jej za vinu v bode I obžaloby prokurátorky. Súd po splnení zákonných podmienok následne v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. jej vyhlásenie o vine vo vzťahu ku skutku v bode I obžaloby prijal, keďže toto vyhlásenie bolo v súlade s dôkazmi obsiahnutými v trestnom spise. Na hlavnom pojednávaní bolo preto podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vo vzťahu ku skutku pod bodom I obžaloby vykonané len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste prečítaním listinných dôkazov.

Zároveň obžalovaná na hlavnom pojednávaní poprela spáchanie skutku pod bodom II obžaloby, a tak súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, poškodenej E. B., prečítaním ďalších listinných dôkazov.

Obžalovaná vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodenej nezobrala žiaden mobil. Je pravdou, že v tom čase bola na stanici, a mala vypité, ale chcela okradnúť niekoho iného, a to niekoho opitého. Na stanici bola preto, lebo ju pustili policajti potom, čo okradla O. (prvý skutok), následne vypila na stanici 3 štamprlíky 40 % alkoholu a liter vína a potom išla preč. Bola na autobusovej stanici a išla na železničnú stanicu, kde videla nejakých ožratých a starých ľudí, ale pani poškodenú nevidela vôbec. Tak si sadla na trolejbus, s ktorým šla jednu zastávku, či tam niekoho nenájde opitého, koho by mohla okradnúť, išla smerom do centra mesta. O jednu zastávku vystúpila, potom sa ešte túlala a keď nič tam nebolo, tak nastúpila naspäť. Nastúpila na tej istej zastávke ako je pošta a išla opačným smerom. Došla takto opäť na stanicu, ale tam tiež nikto nebol, ale tam okradla toho, ktorý mal tašky, avšak nič bližšie

si na to nespomenula, len to, že za túto krádež bola priestupkovo prejednávaná. Poškodenú pani B. 1-krát videla na pojednávaní, v trolejbuse ju nevidela.

Vzhľadom na rozpory, ktoré vyvstali z jej výpovede na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k okolnostiam skutku, o ktorých vypovedala vo svojej výpovedi ako obvinenej v prípravnom konaní dňa 17.10.2018, kde sa v plnom rozsahu priznala k spáchaniu skutku pod bodom II. obžaloby, súd túto jej výpoveď prečítal za splnenia zákonných podmienok. Obžalovaná v predmetnej výpovedi uviedla, že bola predmetného dňa okolo obeda na výsluchu na železničnej polícii v Prešove a po výsluchu odišla na zastávku MHD Prešov v smere do centra, pričom zastávka sa nachádza oproti čerpacej stanici SHELL. Pred tým si kúpila tri 0,04 l vodky v kelímku a toto vypila spolu s nejakým tým vínom, čo mala schované. Následne na zastávke nastúpila do trolejbusu smerujúceho do centra, kde si všimla staršiu pani, ktorá mala prevesenú tašku cez rameno a mala ju pootvorenú. Vtedy podišla ku nej a rukou z nej vybrala mobilný telefón, pričom na najbližšej zastávke vystúpila a utekala späť na stanicu, ku značke mobilu sa nevedela vyjadriť, ale uviedla, že bol v červenom puzdre. Telefón si ponechala, avšak na ceste domov do S. ho stratila, lebo sa pripila. Rovnako vypovedala v prípravnom konaní, že sa jej poškodená ako dôchodkyňa zdala ako ľahká korisť.

Vo vzťahu k zásadnému rozporu v jej výpovediach ohľadne priznania sa ku skutku a jeho následného popierania sa vyjadrila, že v prípravnom konaní sa vyjadrila, že v prípravnom konaní vypovedala tak, ako jej povedali policajti, ktorí ju ráno zobrali na kriminálku. Oni jej rozprávali o mobile, a inom, a chcela ísť odtiaľ preč čím skôr, tak sa priznala k uvedenému skutku, aj keď to nebola pravda. Policajti na ňu nevyvíjali žiaden tlak.

Uvedenému odôvodneniu rozporov súd neuveril na základe nasledovných úvah. Obžalovaná ako osoba, ktorá v minulosti bola súdne trestaná a ktorá dokonca bola vo výkone trestu odňatia slobody, musela si byť vedomá, že každé priznanie sa ku skutku má svoje následky vo forme minimálne odsúdenia, či následného výkonu trestu, a tak argumentácia tým, že chcela mať pokoj a odísť z policajnej stanice, nie je s prihliadnutím na konkrétnu situáciu logická a dôveryhodná najmä s prihliadnutím na tú okolnosť, že sa mala priznať i ku krádeži 100 € nejakej pani, avšak k tomu sa nepriznala, pričom súdu nevedela vysvetliť prečo sa priznala ku krádeži telefónu a nie ku krádeži 100 €.

Rovnako i spôsob akým popísala čo ukradla nepriamo potvrdzuje spontánnosť jej výpovede, kedy v prípravnom konaní popisuje ako ukradla mobil, ktorý bol v červenom puzdre, pričom nešpecifikuje, že tam bol ešte občiansky preukaz a kartička poisťovne, napriek tomu, že policajti o tomto mali vedomosť. Inými slovami, ak by to boli policajti, ktorí mali údajne uviesť obvinenej, čo má vypovedať, niet logického dôvodu, prečo aj takéto podrobnosti o ďalších dokladoch v puzdre by neboli súčasťou jej výpovede v prípravnom konaní, rovnaké úvahy platia i o tom, že poškodená vypovedala o červenej taštičke a obžalovaná o červenom puzdre. Je preto nereálne, že by policajti dopredu vedeli, že niekto v budúcnosti bude vyhodnocovať, že práve terminologická nepresnosť a nepresnosť v detailoch výpovede obžalovanej a poškodenej spôsobí, že výpoveď obžalovanej bude vyhodnocovaná s odstupom času ako dôveryhodná. Súd nemohol nebrať do úvahy, že samotná obžalovaná uviedla, že policajti sa jej ničím nevyhrážali, a teda nebol dôvod sa „priznávať“ ku skutku.

Poškodená E. B. rovnako ako v prípravnom konaní i v konaní pred súdom vypovedala, že dňa 8. 10. 2018 s autobusom o 10.00 hod. išli zo Š. aj s jej 84 ročnou sestrou, kde okolo 12:00 hod. prišli na stanicu SAD a hneď sa vybrali na zastávku MHD, oproti čerpacej stanici J.. Bolo tam veľmi veľa ľudí, lebo meškali trolejbusy. Keď prišiel po štvrt'hodine trolejbus, tak doň nastúpila s jej sestrou, pričom niesla 2 nákupné tašky aj kabelu, v ktorej mala doklady. Sestre, ktorá mala aj paličku, uvoľnili cestujúci miesto, a táto si sadla a svedkyňa pri nej stála. V oboch rukách mala tašky, v jednej kabelku a v druhej cestovnú tašku. V kabelke mala červenú taštičku, v ktorej mala mobil, občiansky preukaz, preukaz poisťovne, malé poznámkové lístky a pár drobných. Cestou nikde nezastavovali. Prišli domov, kde zistila, že nemá červenú taštičku, a tak šla hneď osobne na políciu a vypovedala o tom, čo sa jej stalo, lebo potrebovala občiansky preukaz, lebo mala cestovať ráno do cudziny. Poškodená si pri vstupe do trolejbusu nič podozrivého tam nevšimla. Paličku síce poškodená nemala, ale pomáhala sestre, ktorá paličku mala a rovnako poškodená čiapku nemala, pričom svedkyňa okrem všeobecných znakov staršej osoby (pleť, pomalá chôdza) mala zjavne belavé vlasy, ktoré je dávali vzhľad staršieho človeka.

Z listinných dôkazov vyplynulo, že išlo o mobilný telefón zn. U. v hodnote v čase skutku vo výške 120,- €.

Za takto vykonaného dokazovania súd pristúpil k vyhodnocovaniu dôkazov v ich jednotlivosti i vzájomnom súhrne.

Priebeh skutku ako je uvedený v skutkovej vete v bode II tohto rozsudku bol preukazovaný bez dôvodných pochybností výpoveďami nielen samotnej obžalovanej E. C., ktorá v pozícii obvinenej sa v prípravnom konaní priznala, pričom popísala priebeh skutku v podstatných okolnostiach tak, že tento priebeh bol konzistentný s výpoveďou svedkyne poškodenej E. B., ale i výpoveďou poškodenej. Pokiaľ ide o výpoveď obžalovanej na hlavnom pojednávaní, túto súd vyhodnotil ako nedôveryhodnú v snahe vyvinieť sa z trestnej zodpovednosti (dôvody prečo súd tejto výpovedi neuveril a naopak výpovedi obžalovanej v prípravnom konaní áno vid' vyššie).

Na základe vyššie uvedených skutkových úvah súd ustálil priebeh skutku v bode II tak, že obžalovaná dňa 08.10.2018 v čase okolo 12:00 hod., v meste Prešov na Ul. Masarykovej, počas jazdy vo vozidle mestskej hromadnej dopravy využila nepozornosť E. B., nar. XX.XX.XXXX, ako osoby, ktorá svojim zovňajškom vykazovala znaky osoby vyššieho veku, najmä farbou vlasov, rýchlosťou chôdze vzhľadom na to, že pomáhala pri pohybe ďalšej osobe vo veku vyše 80 rokov, pričom sa jej táto osoba zdala ako ľahšia korisť (výpoveď samotnej obžalovanej - nepriamo tomuto svedčí i tá skutočnosť, že samotná obžalovaná priznala že si vyberá osoby, ktoré je možné jednoduchšie okradnúť - osoby pod vplyvom alkoholu, pričom okradnutie staršej osoby zodpovedá tomuto modusu operandi), a ktorej počas jazdy v uvedenom vozidle odcudzila z koženej, úplne neuzatvorenej kabelky, ktorú mala poškodená pri sebe, červené kožené puzdro s obsahom mobilného telefónu zn. U. a osobné doklady vydané na meno poškodenej (občiansky preukaz a preukaz poistenca), čím svojím konaním spôsobila E. B. škodu vo výške 120,- Eur.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Prešov č. k. 33T/29/2016-44 zo dňa 31.05.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. 11. 2016, vyplynulo, že obvinená bola ním uznaná za vinnou z prečinu krádež podľa §212 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona.

Po právnej stránke bolo potrebné takéto konanie posúdiť v bode 1 rozsudku ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, a v bode 2 rozsudku zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona, pretože obžalovaná v bode 1 rozsudku si prisvojila cudziu vec tým, že sa jej zmocnila, čin spáchala na veci, ktorú mal iný pri sebe, a bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená, a v bode 2 rozsudku si prisvojila cudziu vec tým, že sa jej zmocnila, čin spáchala na veci, ktorú mal iný pri sebe, bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania - na chránenej osobe - osobe vyššieho veku (staršia osoba ako 60 rokov).

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku spáchaných skutkov, tam mal súd za to, že obžalovaná konala v priamom úmysle v oboch skutkoch, keďže chcela spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Trest má byť vyvážený, aby zabezpečil náležitú ochranu našej spoločnosti a prevýchovu páchatel'a, pričom súčasne iných odradí od páchania trestných činov a vyjadrí morálne odsúdenie páchatel'a.

K osobe obžalovanej E. C. súd zistil, že táto bola v minulosti 3 krát súdne trestaná, pričom raz bola vo výkone trestu (vykonaný trest 5.9.2011), priestupkovo prejednávaná bola opakovane pre priestupky proti majetku (4 krát za posledné dva roky). Z miesta bydliska bola hodnotená negatívne z dôvodu častého požívania alkoholických nápojov si v komunite robila zlé meno, keďže po požití alkoholu bola arogantná, pričom nemá ani stále bydlisko v mieste trvalého pobytu a sociálni pracovníci jej viac krát sprostredkovali nocľahárne v H. I. P., pričom obžalovaná neudržiava žiaden kontakt s rodinou.

Obžalovanej E. C. bol ukladaný trest odňatia slobody vo vzťahu k zločinu krádež podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, kde zákon ukladá možnosť uloženia trestu odňatia slobody od 3 rokov až do 10 rokov podľa zásad pre uloženie úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona (dva úmyselné trestné činy spáchané 2 skutkami, z toho jeden je zločinom).

Súd obžalovanej priznal dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. h/ a m/ Tr. zákona (že spáchala viac trestných činov a že v minulosti bola už odsúdená - nebral do úvahy

odsúdenie trestným rozkazom Okresný súd Prešov, sp. zn. 33T/29/2016, keďže tento je súčasťou skutku, avšak zbral do úvahy jej odsúdenia pod sp. zn. Okresný súd Senica, sp. zn. 2T/140/2007 a najmä Okresný súd Skalica, sp. zn. 4T/303/2008 z 14.1.2009, kde bola odsúdená k nepodmienečnému trestu odňatia slobody na 2 roky a 4 mesiace, ktorý vykonala dňa 5.9.2011), pričom nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, a tak pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností bol súdom ustálený v pomere 0:2. Pričom následne súd upravil výšku spodnej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona tak, že zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu.

Obžalovanej bol ukladaný úhrnný trest v zmysle zásad upravených v § 41 ods. 2 Trestného zákona vo vzťahu ku zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, a tak súd zvýšil následne i hornú hranicu trestnej sadzby o 1 tretinu a tak prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v trestnej sadzbe 5 rokov a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace.

Súd po vyhodnotení hore uvedených skutočností došiel k záveru, že obžalovanej zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienku na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život a súčasne iných odradí od trestných činov, trest odňatia slobody v spodnej polovici takto upravenej trestnej sadzby, teda trest vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov to s prihliadnutím na osobné pomery obžalovanej (negatívnu povesť z prostredia, kde žije, že už bola opakovaně trestne stíhaná, absencia úprimnej ľútosť, opakovaná druhová trestná činnosť - krádeže v prostriedkoch mestskej hromadnej dopravy a v blízkosti staníc) a okolnosti skutku - opakované krádeže cestujúcich.

Vzhľadom na to, že obžalovaná v posledných 10 rokoch bola vo výkone trestu súd ju podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V konaní si riadne a včas uplatnila náhradu škody i poškodená E. B. vo výške 120,- EUR, ktorá predstavovala hodnotu ukradnutého mobilného telefónu, pričom uvedená suma zodpovedala odbornému vyjadreniu na hodnotu mobilu, a tak súd zaviazal obžalovanú na jej náhradu. Na základe vyššie rozvedených úvah súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh, pokiaľ to nie je proti jeho vôli. To neplatí, ak ide o obžalovaného mladistvého alebo osobu, ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená. Odvolanie je treba podať na súde, proti ktorému rozsudok smeruje, a to v štyroch vyhotoveniach.